

Realment se'n han de tenir ganes, t'ha d'agradar molt". Sens dubte aquesta és una de les frases més recitades per tots aquells que per jugar un torneig d'escacs d'estiu ens hem hagut de desplaçar diàriament recorreguent llargues distàncies. I és una veritat tan gran com un temple.

Aquest estiu ha estat per alguns de nosaltres un dels més intensos escaquísticament parlant. Cinc de nosaltres hem participat en un total de cinc campionats d'escacs diferents. En la majoria d'ells per fer-ho ens hem hagut de desplaçar amb cotxe cada dia, efectuant viatges de fins a 230 kms diaris. Certament, no és moc de pav.

En general el resultat obtingut en aquests campionats ha estat sempre discret, efectuant de mitjana la meitat dels punts i quedant sempre a la part mitja de la classificació final.

El nivell d'aquests opens no té res a veure amb els torneigs que es disputen periodicament a la província (provincials individuals, per equips, etc). Es veuen cares noves, cares conegudes dels escacs a nivell nacional, i es juga amb gent de la qual no se'n coneix res, ni pel que fa al seu joc ni tampoc pel que fa al seu nivell. Es fan noves coneixences i es comparteixen experiències amb jugadors de clubs que fins aleshores no sabies ni que eixistissin. És per tant un alicient nou molt recomanable que té un preu de vegades força car: cal fer llargs desplaçaments (perquè no cal dir que el gruix de campionats se centren a la província de Barcelona). En el nostre cas ens hem hagut de desplaçar amb cotxe cada dia per poder jugar l'Open de Banyoles, l'Open de Montcada i el Campionat d'Espanya Absolut que es feia a Manresa. Com que la majoria havíem de treballar pel matí o per la nit no hem tingut més remei que fer un esforç: sortir més aviat de la feina, menjar amb un embut i chupar carretera a dojo. I a la tornada de vegades fer via, per no arribar massa tard a Girona.

En aquest estiu hem deixat l'emprenta del Gerunda en cinc campionats diferents: l'Open de Montcada, l'Open de Benasque , l'Open del Ciutat de Figueres, l' Open de Banyoles i com a brillant col.lofó el
Campionat d'Espanya Absolut
.

Open de Benasque

Escriu: Quim Mundet Riera (corresponsal del Gerunda a la gran capital)

Web oficial: http://www.turismobenasque.com/spain/ajedrez/open.html

Crònica simpàtica d'un torneig d'estiu: Benasque (6 al 15 de juliol del 2000)

Per tercera vegada el CE Gerunda envia representació al **Open Internacional de Benasque**

(Osca). Aquest cop la comitiva estava formada pels incombustibles **Carles Serra, Jordi Garcia Busquets, Jordi Gusó i Quim Mundet**. L'expedició cada any creix i molts dels que hi hem anat esperem repetir.

Els atractius?

En primer lloc els motius esportius: presència d'un nombre elevat de Grans Mestres i Mestres Internacionals, **prop de 500 jugadors**, contrincants duríssims i cares noves, partides ràpides a tota hora, campionat per invidents... en definitiva Benasque transpira escacs. A més, vint edicions asseguren una organització meticulosa.

Impressionant aspecte del pavelló

Bon rotllo! Segon motiu importantíssim. Nou dies seguits fa que tothom qui juga desconecti de mals de cap i només s'estigui pendent de passar-ho bé. Competicions paral·leles de tot tipus amb especial atenció a les esportives (més endavant parlarem del futbol) ajuden a conèixer d'altres jugadors i fer molta conya. Resulta molt fàcil trobar-hi coneguts: Jordi Serra, Carles Otero, Narcís Tarrús, Jaume Mundet, Francesc Xavier Morales... són només alguns dels **altres gironins** desplaçats al Pirineu aragonés

El poble en sí mateix i el pavelló on es jugava responen amb justícia al tòpic ressuat de "marc incomparable". Rutes caminant per la vall i molts indrets de les rodalies constitueixen alternatives a considerar no sempre prou aprofitades.

El camí cap a la glòria

En canvi, els membres del CE Gerunda van prodigar-se en altres tipus d'excursions, amb tot tipus de recorreguts, normalment nocturns, entre **l'hotel Aneto**, **la Petronila** i el **Chema's**. Pels neòfits advertirem que es tracta de rutes perdedores, especialment de tornada.

Desenvolupament del torneig

El guanyador, brillant, fou el **GM Mihail Marin** amb joc posicional i precís (especialment alliçonadora resulta la seva partida amb el GM Izeta). Més desafortunats van estar els nostres quatre representants. Jordi Gusó amb 6 punts va ser el millor del nostre club. També destaquem les set darreres partides d'en Carles Serra, sense derrota. Jordi Garcia Busquets amb el 50% va mostrar-se una mica embussat. Amb idèntica situació en Quim Mundet. Volem

destacar el bon paper d'en Jordi Serra del Figueres que va barallar-se durant tots deu dies entre els primers taulells.

Jaume Mundet sua la cansalada, i de valent, contra el GM Félix Izeta.

Previsible va ser el desenllaç del **campionat de ràpides** pel Gerunda que, tot i el reforç de Jaume Mundet, no es va classificar per l'hexagonal que es jugava la final. Sortia com a dotzè equip per nivell d'elo d'una llista on GMs i MIs col·lapsaven les diferents seleccions. En darrer terme l'equip caribeny superà sorprenentment a la potent selecció de GM que, sota l'ambigua bandera europea, aglutinava als jugadors de més ranking desplaçats a Benasque.

L'altra gran competició

El contrapunt a les estones d'anàlisi, a la concentració i a les partides va ser... **el campionat de futbol** . **"Catalunya Exprés"** , l'eventual selecció catalana, va ser perjudicada per un arbitratge miop, matusser i casolà. A aquest handicap cal afegir-hi el fet de l'alineació de fins a quatre membres del **Gerunda** , l'aportació dels quals es limità a un golet d'en Carles Serra, tot plasticitat, i les intervencions d'en Jordi Gusó sota els pals. Aquest darrer va merèixer de l'ànim femení des de la grada que,

amb els crits entusiàstics de "Giorgio, Giorgio", no deixà en cap moment d'encoratjar-lo. Des de la banqueta s'alternaven d'altres càntics com ara "Fragatino, passa-la. Passa-la, Fragatino".

Catalunya Express vs Queso Mecánico

Moments de descans. Fatiga acumulada. Arenga d'en Pinazo a en Jordi Serra. Ulleres marca Davids d'

